

פו « תַּפְלָה לְדוֹד הַטָּה יְהוָה אֲנִי עֲנִי וְאֶבְיוֹן אֲנִי: ב שְׁמֵרָה נִפְשִׁי בִּי חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אֵתָה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: ג חֲנִנִי

— שִׁמוֹשׁ תְּהִלִּים —
להנצל מרוח רע

תפלה לדוד הטה (פו, א): [שימוש תהלים לפרק פו] הוא טוב להרגילו להנצל מרוח רעה.

— זוהר תהלים —

שְׁכַל תַּפְלוֹת הַנְּגוּן הָיוּ מִתְעַטְפוֹת לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא הָיוּ נִכְנְסוֹת עַד שֶׁתִּכְנַס תַּפְּלַת הָעֲנִי

לְמַדְנֵנו שְׂאִין אוֹת בַּתּוֹרָה שְׂאִין בָּהּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים וְנִכְבְּדִים

תַּפְּלָה לְדוֹד הַטָּה ה' אֲנִי וְגו' (פו, א):

[זוהר חדש, תקונא קדמאה (דף קכח:)]

שְׁמֵרָה נִפְשִׁי בִּי חֲסִיד אֲנִי וְגו' (פו, ב): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף ר"ג:)] רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פו) שְׁמֵרָה נִפְשִׁי בִּי חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עֲבָדְךָ וְגו'.

וְדוֹד בְּגַלְל הַגְּלוֹת אָמַר (שמואל א יז) הָעַם רָעַב וְעַיִף וְצָמָא וְצָמָא בְּמִדְבָּר. וּמִשׁוֹם שָׂרְאָה הַשְּׂכִינָה חֲרָבָה וַיִּבְשָׂה, הוּא הָיָה נוֹטֵל הַצֶּעַר בַּשְּׂבִילָה. שְׂאֵחַר שָׂרְאָה שְׁחִזְרוּ יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה בְּשִׂמְחָה, תִּקַּן עֲשָׂרָה מִיַּי תְּהִלִּים, וּבִסּוּף שָׁל כָּלֵם אָמַר (תהלים פו)

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פו) שְׁמֵרָה נִפְשִׁי בִּי חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עֲבָדְךָ וְגו'. יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל בְּסוּף הַפְּסוּק, וְאַחַר כֵּן עַל כָּל הַפְּסוּק. בְּסוּף הַפְּסוּק כְּתוּב הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ, צָרִיךְ לוֹ לְהִיּוֹת הַבּוֹטֵחַ בְּךָ! מַה זֶה הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ? אֵלֹא כִּבְיָכוֹל דָּוִד מִבְּטִיחַ לוֹ שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו חֲצוֹת הַלַּיְלָה בְּשָׁנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שם קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. קִמְתִּי הָיָה לוֹ לְהִיּוֹת! אֵלֹא אָקוּם, וְאַתְּקַשֵּׁר בְּךָ לְעוֹלָמִים. שְׁמֵרָה נִפְשִׁי, שְׁמַר הָיָה צָרִיךְ לוֹ לְהִיּוֹת! וְהָרִי לְמַדְנֵנו שְׂאִין אוֹת בַּתּוֹרָה שְׂאִין בָּהּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים וְנִכְבְּדִים. שְׁמֵרָה - לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ- הוּא הוּא אָמַר, שְׁמֵרָה אֵת אוֹתוֹ חֲלַק שְׂנֵאֲחֻזַּת בּוֹ נִפְשׁ. שִׁכְשִׁיּוּצֵאֵת הַנֶּפֶשׁ מִהָעוֹלָם הַזֶּה, בָּאָה לְרִשְׁתַּ עוֹלָם (הבא). אִם זוֹכָה, כְּמָה חֲלָלוֹת עֲלִיוֹנִים יוֹצֵאִים לְקַבְּלָהּ וְלִשְׁמֹר אוֹתָהּ וְלִהְכַנְּסָהּ לְמַדוֹר מְקוּמָהּ. וְהָיָה הַזֶּה לְקַחְתָּהּ לְהִתְאַחַד עִמָּה בְּרֵאשִׁי חֲדָשִׁים וְשִׁבְתוֹת. וְאִם לֹא זוֹכָה, כְּמָה שׁוֹמְרֵי חֶק בְּעַלֵּי

וְדוֹד בְּגַלְל הַגְּלוֹת אָמַר (שמואל א יז) הָעַם רָעַב וְעַיִף וְצָמָא וְצָמָא בְּמִדְבָּר. וּמִשׁוֹם שָׂרְאָה הַשְּׂכִינָה חֲרָבָה וַיִּבְשָׂה, הוּא הָיָה נוֹטֵל הַצֶּעַר בַּשְּׂבִילָה. שְׂאֵחַר שָׂרְאָה שְׁחִזְרוּ יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה בְּשִׂמְחָה, תִּקַּן עֲשָׂרָה מִיַּי תְּהִלִּים, וּבִסּוּף שָׁל כָּלֵם אָמַר (תהלים פו) תַּפְּלָה לְדוֹד הַטָּה ה' אֲנִי וְגו'. רָאָה שְׁכַל תַּפְלוֹת הַנְּגוּן הָיוּ מִתְעַטְפוֹת לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ, וְלֹא הָיוּ נִכְנְסוֹת עַד שֶׁתִּכְנַס תַּפְּלַת הָעֲנִי. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב תַּפְּלָה לְעֲנִי כִּי יַעֲטֹף (שם קב), שְׁעוֹטֵף כָּל תַּפְלוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת עַד שֶׁנִּכְנְסַת תַּפְּלַת הָעֲנִי. וּמִשׁוֹם כֵּן תַּפְּלַת (העני הקדים לכל. מי היא תפלת העני, / זו תפלת) עֲרִבִית שֶׁהִיא רְשׁוֹת בְּפָנֵי עֲצָמָה בְּלֹא בְעֵלָה. וּמִשׁוֹם שֶׁהִיא בְּלֹא בְעֵלָה, הִיא עֲנִיָּה וַיִּבְשָׂה וְצָדִיק עֲנִי וַיִּבֶשׁ. וְתַפְּלַת הַשְּׂבִיב הִיא צָדִיקָה לְעֲנִי (שלה, כמו שבארוה בעלי המשנה, שמש בשבת צדקה לעניים). וּמִשׁוֹם זֶה צָרִיךְ אָדָם שֶׁיְהִיָּה הוּא כְּמוֹ עֲנִי לְשַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּתַפְּלַת הָעֲמִידָה בְּכָל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל בְּשִׁבִיל הַשְּׂכִינָה. וּמִתְעַטֵּף בְּעֵטוֹף שֶׁל מַצּוֹה כְּעֲנִי, וַיְהִיָּה בְּתַפְּלִין כְּאֶבְיוֹן